

[Carsten Andersen]

Jeg glæder mig til udvalgsarbejdet, fordi jeg vil forfølge det, som undervisningsministeren var inde på, at disse ting kan lade sig gøre. Jeg vil meget gerne opfatte det som et positivt til-sagn om, at det kan lade sig gøre, for så er vi nået et kæmpeskridt videre.

Man kan så reflektere noget over, at der er så mange fra regeringspartierne, som siger, at man ikke skal komme med »skal« over for kommunerne, man skal ikke diktere kommunerne, når man faktisk forringer kommunernes situation skridt for skridt, krone for krone, mulighed for mulighed. Hver eneste gang en kommune skal i gang med et nyt tiltag, skal kommunen faktisk aflevere de samme penge til staten, som de vil bruge til noget nyudvikling. Derfor indeholder forslaget også en 50 pct.s statsrefusion, sådan at kommunerne får mulighed for økonomisk at kunne gå i gang med en ungdomsrådgivning, der skal være bred. Denne refusion er en af de væsentlige ting. Undervisningsministeren siger, at der er intet til hinder for, at kommunerne kan gøre det. Jo, der er det til hinder for det, at de bliver økonomisk straffet, hvis de tager sådanne initiativer, og fordi alle de økonomiske tilskud, der er, er bundet til en ganske speciel problemstilling.

Når så fru Pernille Forchhammer siger, at det skal være behovsrettet og ikke aldersrettet, så siger man: Jamen du kan kun få rådgivning her, du kan kun få støtte her, hvis du lige nøjagtig har dette bestemte behov. Det betyder, at alle de problemer, der hænger sammen med det problem, man møder op med, ikke kan løses dér, hvorefter man skal flintre over til et andet eller et tredje sted. Det er det, mange unge ikke kan klare, og som de går i stykker på: at det er sådan en slags hinkerude med de forskellige tilbud. Det ville da også være langt mere rationelt at samle det ét sted. Jeg kan slet ikke forstå, hvorfor denne rationalisering ikke kan finde plads, når det drejer sig om tilbud til børn og unge.

Jeg kan godt følge fru Pernille Forchhammers problemer, når hun siger, at man ikke skal lave aldersgrænser på en lang række områder, men jeg mener, at ungdommen trods alt er det, som fremtidens samfund skal bygge på. Derfor må man give den et ekstra skub, for at den kan udvikle sig.

Hr. Helge Adam Møller har jeg kommenteret. Jeg syntes, at jeg hørte hr. Helge Adam

Møller sige, at ungdommen er overflødig, og at den ikke eksisterer rundt omkring, men jeg tog da gudskelov fejl.

Vedrørende de ord, hr. Helge Adam Møller manglede, så kan man ved alle forslag sige: Jeg mangler de ord, og jeg mangler de ord. Hvor er politikken henne, hvor var indholdet henne? Jeg synes egentlig, at det var det, jeg manglede i hr. Helge Adam Møllers indlæg.

Venstre ønsker altid alt godt for de unge og ønsker også, at det skal være nær og tæt på. Det forslag her imødekommer alle disse ting.

Jeg skal beklage, at fru Aase Olesen finder, at det er tidsspilde at drøfte disse ting, og jeg har bemærket, at forslaget ikke vil ændre verden, og det synes jeg da egentlig er ret positivt, fru Aase Olesen, men jeg tror, at det vil ændre verden for mange unge.

Hvis det er så lidt, der ligger i dette forslag, kan jeg ikke se, at vi skal spille mere tid. Lad os ret hurtigt få det til anden behandling og få det igennem, hvis ikke det ændrer så meget.

For mange unge vil det betyde en ganske kolossal ændring. Jeg vil give fru Aase Olesen, at det var måske uovervejeth, at de ting, som ligger i forslaget, kunne have været undværet.

Til Fremskridtspartiets evige spørgsmål om, hvad forslaget koster, skal jeg under udvalgsarbejdet redegøre nærmere for det. Det er de samme ting, som Kristeligt Folkeparti var inde på. Jeg ser frem til udvalgsarbejdet om det.

Jeg skal takke hr. Jørgen Tved for den positive behandling og for den støtte, der lå i tilsagnet om udvalgsbehandling. Om ikke andet kan vi da i alle tilfælde få talt ungdommens problemer igennem og måske også få klargjort, i hvor stor udstrækning regeringspartierne vil være med til at gennemføre de ting, de mener har kunnet lade sig gøre i 10 år, men som jo bevisligt ikke eksisterer nogen steder.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg blev da lidt klogere efter talen her, men jeg kan ikke helt forstå – når det er noget helt andet, man mener, end det, der i virkeligheden står i forslaget, for det forstod jeg på hr. Carsten Andersen – at man så ikke fremsatte et totalt anderledes forslag, der går ind på de ting, som man siger. Hr. Carsten Andersen giver jo selv alle de ordførere ret, der siger, at de fleste af de ting, der står her, kan man gøre i øjeblikket. Det